

MV-ngày 24/12 (sáng)

(Lc 1,67-79)

Duyên Thập Tự Lê Văn Đoàn

CHÚC TỤNG THIÊN CHÚA

Chúng ta vừa nghe trích đoạn Tin Mừng theo thánh Luca (1,67-79). Trong Tin Mừng Luca, chúng ta được lắng nghe những bài thánh thi tuyệt vời như Magnificat, Benedictus, hay Nunc Dimittis của cụ già Simeon. Đó cũng là những bài ca chúng ta vẫn hát lên trong phụng vụ.

Trong giờ kinh sáng, thánh ca Benedictus được cất lên để tán tụng, ngợi khen Thiên Chúa. Đó chính là bài thánh ca mà ông Dacaria, được tràn đầy Thánh Thần, đã cất lên để chúc tụng Thiên Chúa. Hôm qua, chúng ta đã chia sẻ với nhau về việc chúc tụng Thiên Chúa qua con người, qua tên gọi, danh hiệu và công việc của con người. Đó là những đối tượng giúp chúng ta biết ngợi khen Chúa.

Hôm nay, chúng ta tiếp tục suy niệm về một đối tượng cao cả hơn: chính Thiên Chúa. Vậy Thiên Chúa đã làm gì cho chúng ta? Người đã thực hiện điều gì? Người hành động ra sao, để chúng ta phải dâng lời chúc tụng, ngợi khen không ngừng?

Ông Dacaria đã nói đến một động từ rất đẹp, rất nền tảng: **“VIẾNG THĂM”**. “Chúc tụng Đức Chúa là Thiên Chúa Ít-ra-en, vì Người đã viếng thăm”.

Chúng ta đều có kinh nghiệm: được một người thân yêu, quý mến đến viếng thăm là một niềm vui khôn tả, một sự an ủi lớn lao, một sự nâng đỡ vô cùng. Chúng ta ngợi khen Chúa vì Người đã viếng thăm chúng ta. Sự viếng thăm ấy diễn tả tình thương, sự gần gũi, sự đồng hành, sự sẻ chia... Thiên Chúa đã đến viếng thăm dân Người!

Và Người viếng thăm qua ai? Qua Đấng Cứu Độ mà Người cho xuất hiện. Người đã cho xuất hiện Vị Cứu Tinh. Vậy, sự viếng thăm của Chúa Cha được thể hiện qua sự hiện diện của Chúa Giêsu Kitô nơi trần gian này.

Mỗi lần chúng ta nhìn lên Chúa Giêsu, dù qua hình ảnh hay trong sự chiêm niệm thâm lặng của tâm hồn, hãy ngợi khen Chúa Cha! Ngợi khen Chúa Cha đã ban Chúa Giêsu Kitô đến viếng thăm chúng ta.

Và Ngài viếng thăm trong hình ảnh nào? Ngài là Vàng Hồng, là Mặt Trời. Ngài đến như Mặt Trời công chính, chiếu soi cuộc sống tối tăm của trần gian. Thật tuyệt vời biết bao! Chúa Giêsu Kitô chính là hiện thân của sự viếng thăm từ Chúa Cha.

Thế thì, khi Chúa Giêsu đến diễn tả sự viếng thăm của Thiên Chúa, Ngài đã làm gì? Chúng ta thấy có ba điều chính:

1. Ngài giải thoát chúng ta. Ông Dacaria hát: “Cứu thoát khỏi địch thù, thoát tay mọi kẻ hằng ghen ghét”. Kẻ thù lớn nhất, kẻ ghen ghét con người nhất là ai? Chính là ma quỷ, cùng với tất cả những tinh thần ghen ghét, hận thù, chia rẽ mà nó gieo rắc. Chúa đến để giải thoát chúng ta khỏi ách thống trị của kẻ thù ấy. Đó là một sự giải thoát tuyệt vời.

2. Ngài cho chúng ta được sống thánh thiện, được phụng sự Chúa. Được phụng sự một Thiên Chúa yêu thương mình, được gần gũi với Đấng đã viếng thăm mình, còn gì tuyệt vời hơn?

3. Ngài chiếu soi và dẫn lối. Trong cuộc sống hằng ngày, Chúa đến để chiếu ánh sáng vào những góc tối tăm của đời ta, và dẫn đưa chúng ta vào con đường bình an.

Như vậy, trong tương quan với ma quỷ, Chúa giải thoát ta. Trong tương quan với Thiên Chúa, ta được phụng thờ Người với niềm hân hoan. Trong cuộc sống trần gian, Chúa kéo ta ra khỏi bóng tối của sự chết và dẫn ta vào lối đi bình an để sống với nhau. Sự viếng thăm của Chúa thật trọn vẹn, chạm đến mọi chiều kích cuộc đời chúng ta.

Có Chúa Cha trong đời mình, có Chúa Giêsu Kitô đồng hành dẫn lối trên hành trình nhân thế, tại sao chúng ta lại không ngợi khen? Tại sao lại không chúc tụng?

Và những gì Chúa Giêsu thể hiện, chính là thể hiện hai điều nơi Chúa Cha:

- **Thứ nhất, là lòng trung tín.** Thiên Chúa đã hứa qua các ngôn sứ, đã thề với Abraham, nhớ lại giao ước. Chúa Giêsu Kitô chính là hiện thân của lòng trung tín ấy. Chúa nói, Chúa hứa, và Chúa thực hiện.
- **Thứ hai, là lòng thương xót.** Thiên Chúa chúng ta đầy lòng trắc ẩn. Người thấu hiểu những đau đớn, khổ đau của con người trong bóng tối, dưới sự khống chế của Satan. Người cũng hiểu những thử thách ngẫu tượng mà chúng ta lâm lạc tôn thờ. Chúa chạnh lòng thương, và Chúa Giêsu đến để thực hiện ơn giải thoát, để đưa chúng ta về phụng thờ Thiên Chúa thật và bước đi trong đường lối bình an.

Vậy, còn thiếu gì nữa mà chúng ta không tạ ơn, không ngợi khen Chúa chứ? Khi ngợi khen Chúa, mặt mũi chúng ta có vui tươi không? Ngợi khen Chúa nghĩa là thưa với Chúa Cha: “Cha thật tuyệt vời! Cha thật giỏi! Vì Cha đã làm những điều con người không dám nghĩ tới: viếng thăm chúng con và ban Chúa Giêsu Kitô với tất cả những gì cần thiết cho đời sống chúng con.” Vậy nên, ngợi khen Chúa phải làm cho cuộc sống chúng ta tràn ngập niềm vui. Nhìn lên Chúa, khuôn mặt bạn sẽ được sáng ngời.

Vậy, bây giờ Chúa đến viếng thăm, chúng ta phải làm gì? Chúng ta chẳng có gì quan trọng để dâng, nhưng chúng ta có một điều cần thiết: **MỜI CHÚA VÀO.**

1. **Hãy mở cửa.** Chúa đang viếng thăm, đừng đóng cửa. Dù cuộc đời, những ngõ ngách trong tâm hồn ta đầy gai góc, chướng ngại, Chúa vẫn có thể vượt qua hết. Ngài đang gõ cửa, hãy mở ra và thưa: “Con mời Chúa vào”.
2. **Hãy đưa tay cho Chúa dẫn đi.** Để được ra khỏi bóng tối, đừng cố vùng vẫy, loay hoay một mình. Càng chạy trốn bóng tối này, ta lại có thể sa vào bóng tối khác. Hãy đưa tay cho Chúa nắm lấy và dẫn đi. Khi mất bình an, đừng tìm đến những giải pháp chấp vá; hãy để Chúa dẫn ta vào nẻo đường bình an của Ngài.
3. **Hãy để Chúa dạy ta phụng thờ.** Chúng ta không biết thờ phượng Chúa thế nào cho phải. Chúa là Thầy, Ngài sẽ dạy chúng ta.

Tóm lại, cuộc đời chúng ta chỉ cần hai thái độ: **MỞ RA** và **ĐỂ CHÚA DẪN ĐI**. Chúa giỏi hơn chúng ta, Chúa tuyệt vời hơn chúng ta. Ngợi khen Chúa chính là để cho Chúa hành động trong đời mình. Đừng bao giờ thất vọng. Và như thế, chính cuộc đời chúng ta sẽ trở thành một lời tán tụng Chúa sống động.

Từ nay, khi gặp nhau, chúng ta hãy nhớ và thực hành lời chào đầy ý nghĩa này nhé. Hãy nói với nhau: “Hãy cùng nhau ca ngợi Chúa! Ta đồng thanh tán tụng Danh Ngài!”

Hôm nay và hôm qua, chúng ta được chia sẻ với nhau về việc chúc tụng. Đó chính là hoa trái của việc chúng ta biết hướng lòng lên ngợi khen Thiên Chúa. Có ngợi khen Thiên Chúa trước, chúng ta mới có khả năng chúc tụng Chúa nơi anh chị em mình. Hãy ngợi khen Chúa, và đồng thời chúc tụng Chúa nơi tha nhân. Thiên Chúa và anh chị em phải được kết nối trong ta, không chỉ trong tâm tình, mà cả trong lời nói.

Chúc tụng Chúa. Ngợi khen Chúa.